

Tokár Zoltánné Katalin

Hogy miért dolgozom nyugdíjasként részmunkaidőben...

2017. június 30-án szűnt meg a közalkalmazotti jogviszonyom. 2017. július 1. napjától a nők 40 éves kedvezményes nyugdíjával nyugdíjba mentem. Még ebben az évben önkéntes segítője lettem a Dabas és Térsége Látássérültjei Egyesületnek. A párom ott volt négy órában civil szervező, és mivel én könyvelő voltam 40 évig, így én végeztem a papírmunkát (pályázatbeadás, elszámolás, pénztár, jelenléti ívek, közgyűlési jegyzőkönyvek készítése). Nagyon szerettem a vak és gyengén látó társakat, akikkel klubnapokon havonta találkoztunk. Három éve hazaköltöztem Tiszavasváriba, ezt a munkát már nem tudtam vállalni. 2022 szeptemberétől a Magszter Iskolában dolgozom heti 20 órában, részmunkaidős nyugdíjasként. Ez az iskola nagyon közel áll a szívemhez, mivel nyolc évig itt voltam általános iskolás. Akkor még Pethe Ferenc Általános Iskola volt a neve. Később, 1995 és 2007 között az iskola gazdasági vezetőjeként tevékenykedtem.

Még vannak az iskolában olyan kollegák, akikkel akkor együtt dolgoztam, de az új kollegákat is nagyon hamar megismertem, megszerettem. Jól tudunk együtt dolgozni, mindenki nagyon segítőkész. A kollegák napi rendszerességgel keresnek meg a tanulók hiányzása kapcsán, kéri a segítségemet, és én igyekszem mindenkinek maximálisan segíteni. Úgy érzem, a kollegák szeretnek, a vezetőség számít a munkámra, amit mindig precízen és pontosan, határidőre végzek el. Most a tanulók igazolatlan hiányzásával kapcsolatos dokumentumokat továbbítom a megfelelő hatóságok és a szülők felé, az osztályfőnökök jelzése alapján. Sokszor érzem magam fáradtnak, de mivel nehéz az anyagi helyzetem, szükségem van a munkára, és az sem lényegtelen dolog, hogy emberek között vagyok, nem otthon egyedül, mivel a felnőtt gyermekeim nem itthon laknak. A férjem halála előtt belekerültünk egy adósságcspadába, elvesztette a munkáját, és 2013-ban meghalt. Az én nyugdíjam felét levonják az adósságokra, ezért vállalom munkát.